

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۹ مارچ ۲۰۲۱

۸ مارچ در منگنه امپریالیسم و ارتجاع!

دوشنبه- ۱۸ حوت ۱۳۹۹ - کابل: امروز ۱۸ حوت برابر با ۸ مارچ به تعبیری روز جهانی برای آزادی زن و به تعبیر دیگر روز اعلام تساوی همه جانبه زن و مرد، روز مبارزه علیه بی عدالتی های اجتماعی و خانوادگی، روز پیکار علیه فرهنگ مرد سالار حاکم در جهان، روز دریافت حقوق مساوی برای کار مساوی، روز به رسمیت شناخته شدن حقوق دموکراتیک زنان به صورت کامل و در کل روز به رسمیت شناخته شدن زن به مثابه نیمه متساوی الحقوق نفوس جهان و ...

روزی که هویتش را از زنانی رزمنده، شجاع و زنجیر گسلی گرفته که تاریخ نه تنها آنها را فراموش نمی کند، بلکه در مقابل عظمت آنها سرتکریم فرود می آورد. از جمله:

جمیله بوپاشا

لیلا خالد

کلارا زتکین

روزا لوگزامبورگ

ناهید صاعد- و میلیونها زن دیگر

مرضیه اسکوئی

اشرف دهقانی

مینا کشور کمال

اما امروز در افغانستان اشغالی با این روز رزم و پیکار چگونه برخورد صورت گرفت، موضوعی است که مختصراً بدان اشاره خواهم نمود:

۱- ارتجاع هار مذهبی به منظور تخطئه و زیر پای نمودن این روزافتخار آفرین، روزی که برای بار نخست بعد از پیدایش، شکل گیری استحکام و سلطه مردسالاری و فرهنگ آن در جوامع انسانی و مقهور ساختن نصف نفوس بشریت، این نیمه مقهور برای احراز مقام انسانی و اجتماعی خود با ایثارخونش به مثابه روز آزادی، تساوی حقوق و مقام انسانی زن اعلام داشته است، زیر نام تجلیل از "هفتمین سالگرد مرگ مارشال فهیم"، تمام توان و قدرت خودش و دولت دست نشاندۀ را به همین منظور بسیج نموده، با تجلیل از یک جنایتکار مردسالار، در عمل به یاد و خون میلیونها زن افغان و جهان و روز آنها اهانت روا داشتند.

۲- برخورد نوکران و ایادی امپریالیسم به این روز مودیانۀ تر، فریبندۀ تر و در محتوا دشمنانۀ تر از رقیب عقبماندۀ اش بود، چه از یک جانب خود را طرفدار برگزاری این روز و در ظاهر مدافع رزم زنان می خواست معرفی دارد و از طرف دیگر با تمام قدرت می کوشید تا جوهر مبارزاتی و برندگی طبقاتی این روز را با ترفند های مختلف به کجراه بکشاند، چنانچه:

*- تعدادی از گدی های دست ساخت امپریالیسم را که از سروپای آنها "مود و فیشن" می بارید و هیچ نسبتی با میلیونها زن کشور نداشت، از پشت شیشه های ویتترین حراجی های بورژوازی با هفت قلم آرایش و پیرایش، گرد هم جمع نموده، از تنها چیزی که یاد نکردند رزم دورانساز زنان در تعیین سرنوشت شان بود.

*- اکثر سخنرانان این گردهمائی به جای تشویق و ترغیب فرهنگ مبارزاتی و درس آموزی از قیام افتخار آفرین زنان شیکاگو که در پیشگاه تاریخ ارج کمتر از قیام سپار تاکوس علیه مناسبات برده داری ندارد، فرهنگ استغاثه و ندبه را به خورد مستمعان شان داده، فقط از این یاد کردند که در طی سالها چه مصایب و مظلومی بر آنها روا داشته شده است، بدون آن که شرافتمندانه بگویند که راه چاره جهت جلوگیری از تکرار آن مصایب و مظلالم چیست و چگونه می باید به میدان آمد تا از تکرار آن با ایثار خون خود جلوگیری نمائیم.

* - برخی هم که فکر می کنند بسیار هوشیار هستند و ارزش چنین روزی را می دانند، از روز زن یعنی روز پیکار به خاطر آزادی و تساوی حقوق، عید و برات ساخته، چنین روزی را به یک دیگر تبریک گفتند بدون آن که متوجه زنجیر های اسارت فرهنگ مرد سالار بر دست ها و پای های خودشان و همجنسان شده، به جای تبریک و ادا های "مکش مرگ ما" در آوردن، از همدیگر دعوت به مبارزه به منظور تغییر شرایط زندگانی خودشان و هم جنسان شان نمایند.

۳- با وجودی که در حد توان شهر را "گز وپل" نمودم تا اگر حرکت و نشانی از نیروهای انقلابی بدین مناسبت بیابم و در آن شرکت بورزیم، با تأسف چیزی پیدا ننمودم، از این رو هرگاه چنین حرکتی در گوشه ای از بزرگ شهر کابل صورت گرفته باشد، با عرض پوزش خدمت آنها، لطفاً خودشان بنگارند.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشاندۀ می باشد!

سرکها ما را می طلبند!